

D. Gwałt, chłopiec mię катуie!

Puer. Gniy że tudo nieszczęscia.

Героемъ этихъ интерлюдій является плутоватый и мстительный слуга, издѣвающійся надъ господиномъ — типъ, унаслѣдованный еще отъ античной комедіи (Ср. въ «Лягушкѣхъ» Аристофана—Ксанеій). Черты послѣдняго еще болѣе рельефно выдѣляются въ четырехъ интерлюдіяхъ, образующихъ, какъ бы одну комедію изъ быта прожившейся шляхты съ обширными вкусами, но съ тощимъ карманомъ. Имѣемъ въ виду интерлюдіи, находящіяся на послѣднемъ листѣ сборника драматическихъ произведеній XVII вѣка Импер. Публ. Библ. *Разнояз.* Q. XIV, № 10.

Здѣсь въ первой интерлюдіи (л. 400) *Pan* жалуется на удручающій его голодъ и пустоту въ желудкѣ:

«Chciałbych zieść co smacznego — niemasz kupic zaco.
Owdzie głod, owdzie chudo: oboie ladaco».

Онъ зоветъ слугъ, ворчатъ на то, что *Pachołek* не скоро является и спрашиваетъ:

..... «Macies co dobrego,
Zebyscie mogli Pana posilic głodnego?»

Pachołek предлагаетъ «Szmata cielencey pieczenie» изъ жидовской лавки. *Pan* приказываетъ напшиговать саломъ, зажарить и подать; ему недостаетъ только одного:

«Jedney ieszcze ku temu potrzebuie rzeczy:
Jesli to sprawisz — będzie chłopek nie bez grzeczy»

Pach. Cos Waszmosc, Mosc Pan więcey dostac roskazuiesz?

Pan. Jak by nieznał zwyczajui mego, tak żartuiesz, —
Kup kwartę mocney wodki.

Pach. Za iakiego szatana?

Pan. Za pieniądze, ktores wziął był przedtym od Pana.
Wszak ze tam masz co ieszcze.

Pach. Czy w worku dziurawym?